

ЕГѡ, іакѡ се глаголаше: и вѣроваша писанію, и словеси, єже рече Йісъ.

І. Гдѣ же бѣ во Іерусалимѣхъ въ праѣдникѣ пасхи, мнози вѣроваша во йма Егѡ, видавше знаменія Егѡ, таѣ твораше.

ІІ. Самъ же Йісъ не вдашев се кѣ въ вѣрѣ йхъ, занѣ самъ вѣдашев всѧ:

ІІІ. И таїкѡ не трѣковаши, да кто свидѣтельствуетъ въ чловѣцѣхъ: самъ бо вѣдашев, что бѣ въ чловѣцѣ.

## ГЛАВА Г.

І. Бѣ же чловѣкъ въ фарисеи, Ніокодимъ йма ємѣ, кнѧзь жидовскій:

ІІ. Сеи прїиде ко Йісѹ иоанну, и рече ємѣ: Равви, вѣмъ, таїкѡ въ Бѣти пришель еси оучитель: никтоже бо можетъ знаменій сихъ творити, таѣ ты твориши, аще не вѣдетъ Бѣтъ съ нимъ.

ІІІ. Свѣщникъ Йісъ, и рече ємѣ: амина амина глаголю тебѣ, аще кто не родитса свыше, не можетъ видѣти цѣлеба Бѣти.

ІІІІ. Глагола къ немъ Ніокодимъ: какъ можетъ чловѣкъ родитисѧ старъ сый; єдѣ можетъ второе винти во оутробѣ матерѣ своеї, и родитисѧ;

ІІІІІ. Свѣщникъ Йісъ: амина амина глаголю тебѣ, аще кто не родитса водою и дхомъ, не можетъ винти во царствїе Бѣти.

ІІІІІІ. Рожденое въ плоти, плотъ есть: и рожденое въ дхѣ, дхъ есть.

ІІІІІІІ. Не дивисѧ, таїкѡ рѣхъ ти: подобаетъ вѣмъ родитисѧ свыше.

ІІІІІІІІ. Дхъ, идѣже хощетъ, дышетъ, и гласъ Егѡ слышши, но не вѣси, ѿкрадъ приходитъ, и камъ идетъ: таїкѡ есть всакъ чловѣкъ рожденный въ дхѣ.

ІІІІІІІІІ. Свѣщникъ Ніокодимъ и рече ємѣ: